

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ (Ιω. 1, 44-52)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Παντάνασσα, στις 8/3/1998)

1. Θησαυροφυλάκια οι άγιες εικόνες

Σήμερα είναι η Κυριακή της Ορθοδοξίας η Κυριακή των αγίων εικόνων. Και θυμόμαστε ότι οι άγιοι Πατέρες μας με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος μας δίδαξαν ότι έχουμε χρέος να τιμάμε και να προσκυνάμε τις άγιες εικόνες. Δηλαδή την εικόνα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, την εικόνα της Παναγίας Μητέρας Του και τις εικόνες των αγίων.

Η πρώτη εικόνα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού είναι χειροποίητη. Δηλαδή «ζωγραφίστηκε» μόνη της. Ο Χριστός πήρε ένα πανί το ακούμπησε στο πρόσωπό του και κατά θέλημα και δύναμη Θεού αποτυπώθηκε πάνω σ' αυτό η άχραντη μορφή Του.

Η εικόνα αυτή σωζόταν επί αιώνες στην Έδεσσα της Μεσοποταμίας. Εκεί την είχε στείλει ο Κύριος με τον απόστολο Θαδαίο, στον ηγεμόνα Αύγαρο που ήταν λεπρός και τον είχε παρακαλέσει να πάει να τον θεραπεύσει.

Ο Αύγαρος τοποθέτησε αυτή την εικόνα του Κυρίου στην είσοδο της πόλεως, να φαίνεται, με την επιγραφή: «Χριστέ, ο Θεός, ο ελπίζων εις σε ουκ αποτυγχάνει ποτέ». Δηλαδή, Χριστέ, Θεέ μας, όποιος έχει την ελπίδα του σε σένα δεν θα διαψευστεί ποτέ. Δεν θα αποτύχει ποτέ.

Όμως πέρασαν τα χρόνια και ήλθε μια εποχή όπου οι άνθρωποι επηρεασμένοι, όπως συνήθως γίνεται, από μοντέρνο πνεύμα, άρχισαν να λένε: «Και τι είναι οι εικόνες; Τι τις θέλουμε; Είδωλα είναι. Να τις πετάξουμε»

Ένας βασιλιάς που είχε αυτές τις αρχές, ο Λέων ο Ίσαυρος, μεγάλος και ικανός κατά τα άλλα, έβγαλε διάταγμα να καταστρέψουν τις εικόνες. Πήγε τότε ένας άγιος και του είπε:

-Τι είναι αυτά που κάνεις βασιλιά μου; Επιτρέπεται να καταστρέφετε τις εικόνες του Χριστού, της Παναγίας, των αγίων;

Του απαντά ο Λέων:

-Και τι είναι οι εικόνες;

Και για να στηρίξει την θέση του, πήρε το πορτοφόλι του, άδειασε όλα τα χρυσά νομίσματα που ήταν μέσα και του είπε:

-Για πες μου, πόσο αξίζει τώρα το πορτοφόλι, άδειο;

-Τίποτα. Του λέει ο ασκητής.

-Ε, συμπέρανε ο βασιλιάς, το ίδιο είναι και η Παναγία και οι άγιοι. Όσο η Παναγία είχε μέσα της τον Χριστό, άξιζε γιατί ήταν θρόνος του Χριστού. Όταν βγήκε ο Χριστός από μέσα της, έμεινε όπως ήταν και πριν. Μία απλή γυναικούλα, τίποτε περισσότερο.

Ο άγιος ακούγοντας τον ασεβή αυτό συλλογισμό, περιορίστηκε να πει: «Μη γένοιτο. Θεός φυλάξοι. Τι είναι αυτά που λες;»

2. Εικόνες: η ευλογία της παρουσίας του Θεού της δόξης.

Γιατί το είπε αυτό; Γιατί λέγει η Αγία Γραφή: «Αμεταμέλητα τα χαρίσματα του Θεού» Όπου ο Θεός δίνει χάρη, δεν την παίρνει πίσω. Στην Παναγία της έδωσε χάρη, να γίνει θρόνος του Θεού, πλατυτέρα των ουρανών. Ο Θεός σε ολόκληρο τον ουρανό δεν χωράει. Είναι «αχώρητος παντί», είναι μεγαλύτερος απ' όλο τον κόσμο. Αφού λοιπόν χώρεσε μέσα στην Παναγία, η Παναγία έγινε τιμιωτέρα των χερουβείμ, ενδοξότερα των σεραφείμ και «πλατυτέρα των ουρανών», όπως την ονομάζουμε στην εικόνα της που ζωγραφίζουμε πίσω από την αγία Τράπεζα. Και την χάρη αυτή ο Θεός δεν την παίρνει πίσω, μια και όλα τα χαρίσματά Του είναι αμεταμέλητα.

Άλλο παράδειγμα. Βαπτιστήκαμε «εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Πήραμε ένα χάρισμα το οποίο είναι αμεταμέλητο. Δεν το παίρνει πίσω ο Θεός ποτέ. Ακόμα και όταν τον αρνηθούμε, και όταν τον προδώσουμε και αλλαξοπιστήσουμε. Αν συναισθανθούμε τι κάναμε και επιστρέψουμε στην Εκκλησία, δεν ξαναβαπτίζομαστε. Γιατί έχουμε βαπτιστεί και λογιζόμαστε για πάντα χριστιανοί. Βέβαια αν αποστατήσουμε, θα μας τιμωρήσει ο Θεός. Αλλά άμα γυρίσουμε μας δέχεται σαν Πατέρας. Με την ευσπλαχνία του, με την αγάπη του, με την στοργή του. Σαν παιδιά του που γεννηθήκαμε μέσα από την κοιλιά της Εκκλησίας, που είναι η αγία κολυμβήθρα.

Και η ιερωσύνη είναι χάρισμα για το οποίο λέει η Εκκλησία μας, ότι είναι

αμεταμέλητο. Δεν θα μετανοιώσει ο Θεός που την έδωσε. Δεν την παίρνει πίσω.

Αναφέρεται στην Αγία Γραφή, ότι όταν Ιακώβ βάδιζε προς τη Μεσοποταμία, μια νύχτα εκεί που κοιμόταν, είδε ένα όραμα. Μια σκάλα ξεκινούσε από το προσκέφαλό του και έφτανε στον ουρανό. Και σ' αυτή την σκάλα, ανέβαιναν και κατέβαιναν άγγελοι. Στην κορυφή της είδε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Χίλια πεντακόσια χρόνια πριν την ενανθρώπισή Του.

Του είπε ο Κύριος:

-Ξέρεις, αυτός ο τόπος στον οποίο βρίσκεσαι τώρα είναι «γη αγία». Αλλά μη φοβάσαι. Προχώρα στο δρόμο σου. Εγώ θα είμαι μαζί σου. Θα σε προστατεύω. Θα σε φέρω πάλι σ' αυτή τη χώρα. Και από δικό σου απόγονο θα ευλογηθεί όλος ο κόσμος.

Ξύπνησε ο Ιακώβ και είπε:

-Κοίταξε τι έπαθα! Ήλθα και ξάπλωσα ο αμαρτωλός πάνω σε τόπο άγιο. Θεέ μου συχώρεσέ με. Από άγνοια το έκανα.

Γιατί είπε ο Θεός και ο Ιακώβ, τον τόπο αυτό «γη αγία»;

Γιατί όπου γίνεται ενέργεια του Θεού, που είναι πάντοτε έλεος, καλωσύνη, αγάπη και σωτηρία, αγιάζεται και ο τόπος.

Το ίδιο γίνεται και με τις άγιες εικόνες. Παίρνουμε ένα ξύλο και ζωγραφίζουμε πάνω την μορφή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι ο Θεός της δόξης. Και η μορφή Του είναι παντού και πάντοτε ιερή και αγία. Και το ξύλο και το χαρτί παίρνουν από το πρόσωπό του ευλογία. Αυτά δεν είναι απλοί συναισθηματισμοί, όπως είναι με την φωτογραφία του πατέρα μου, που επειδή τον νοσταλγώ την φιλάω. Η εικόνα του Χριστού είναι η ευλογία της παρουσίας του Θεού της δόξης.

Το ίδιο γίνεται και με τις εικόνες των αγίων. Επειδή κοπίασαν και πόνεσαν για τον Χριστό, αγιάστηκε η καρδιά τους. Αγιάστηκε το στόμα τους, που υμνούσαν το όνομά Του. Αγιάστηκαν και τα κόκκαλά τους, που βάσταζαν τους κόπους τους και τα τρεχάματά τους, για τη δόξα του Χριστού και για τη σωτηρία του κόσμου. Και γι' αυτό δεν είναι κόκκαλα πεθαμένα.

Για μας τα κόκκαλα είναι τα σύμβολα του θανάτου, της ανυπαρξίας, του «τίποτα». Αλλά ο Θεός για να δείξει τι σημαίνει να κουράζει κανείς τα κόκκαλά του για τη δόξα Του, σ' αυτά που θεωρούνται τιποτένια, δίνει τέτοια χάρη που κάνουν θαύματα.

Πού γίνονται τα περισσότερα θαύματα την σημερινή εποχή; Στην Αίγινα. Εκεί είναι τα κόκκαλα του αγίου Νεκταρίου.

Πού αλλού; Στο Προκόπι της Ευβοίας. Εκεί είναι το λείψανο του αγίου Ιωάννου του Ρώσσου.

Πού αλλού; Στην Κέρκυρα. Όπου βρίσκεται το λείψανο του αγίου Σπυρίδωνος.

Ανάλογη χάρη παίρνουν και οι άγιες εικόνες. Αρκεί να προσερχόμαστε σ' αυτές με πίστη.

Θα αναφέρουμε ένα θαύμα που έγινε πριν μερικές δεκαετίες σε ένα χωριό.

Μία μητέρα είχε το παιδί της ετοιμοθάνατο. Οι γιατροί σήκωσαν τα χέρια και σταμάτησαν κάθε προσπάθεια. Αλλά η πιστή αυτή γυναίκα πήγε στην Εκκλησία, γονάτισε μπροστά στην εικόνα της Παναγίας, ακούμπησε το κεφάλι της στη γη και είπε κλαίγοντας: «Παναγία μου, οι γιατροί είπαν ότι το παιδί δεν πάει καλά. Και το βλέπω ότι δεν πάει καλά, θα πεθάνει. Αλλά ελέησέ με και δος του ζωή. Χάρισέ μου το»

Σήκωσε τα μάτια της, κοίταξε την Παναγία και την είδε να της χαμογελάει. Παρότι το πρόσωπο της Παναγίας ζωγραφίζεται εντελώς σοβαρό. Έπειτα φίλησε την εικόνα της Παναγίας και την ένοιωσε ζεστή. Σαν να ήταν ζωντανή. Πήγε στο σπίτι και βρήκε το παιδί της να έχει σηκωθεί από το κρεβάτι. Και να είναι υγιέστατο.

3. Μην υποτιμάς ο,τι παρέδωσε ο Θεός

Αυτά τα θαύματα μας δείχνουν ότι η πίστη δεν είναι ωραίες σκέψεις. Αλλά είναι η φανέρωση του θελήματος του Θεού. Γι' αυτό στα ζητήματα της πίστης δεν έχει αξία τι γνώμη έχω εγώ, εσύ, ο άλλος. Αλλά αξία έχει τι μας έχει αποκαλύψει ο ένας και μοναδικός διδάσκαλος, ο Κύριος και σωτήρας μας Ιησούς Χριστός.

Τι είπε ο Χριστός; Όποιος είναι από τη γη, τη γη ξέρει και από τη γη μιλάει. Όμως τι είναι στον ουρανό, το ξέρει μόνο Εκείνος που είναι στον ουρανό και ήρθε από τον ουρανό. Αυτός είναι αυθεντία γι' αυτά τα θέματα. Καλότυχος όποιος τον ακούει και παίρνει τα λόγια Του στα σοβαρά. Χωρίς να τα αλλοιώνει, χωρίς να προσπαθεί να τα ερμηνεύσει όπως ο ίδιος θέλει, τάχα για να τα αναλύσει καλύτερα.

Η πίστη και η αλήθεια, δεν βρέθηκαν στο δρόμο, ούτε ανακαλύφθηκαν με μικροσκόπια. Αλλά παρεδόθησαν από Εκείνον που για μας ήλθε από τον ουρανό, από τον Υιό του Θεού. Και γι' αυτό έχουμε υποχρέωση να κρατάμε την πίστη ολόκληρη. Μακάριος ο άνθρωπος που ακολουθεί τα διδάγματά της, με συνέπεια, μέχρι τις τελευταίες λεπτομέρειες. Γιατί ποιός είναι εκείνος που θα πει ποιά εντολή είναι μεγάλη και ποιά αξίζει πιο πολύ; Τι είμαστε εμείς που θα κρίνουμε τον Θεό; Και θα του πούμε πού τα λέει πολύ σοβαρά και πού δεν τα λέει τόσο σοβαρά;

Το μεγάλο δίδαγμα, της αγίας εορτής της Ορθοδοξίας είναι:

«Προσέχετε. Στα θέματα της πίστης μην υποτιμάτε τίποτα. Γιατί η αλήθεια είναι ολόκληρη. Άμα κόψεις κάτι, την αλλοιώνεις και την χαλάς». Δεν κάνει να την χαλάμε την Ορθόδοξη πίστη. Ούτε σε εκείνα που πιστεύουμε, ούτε σε εκείνα που πράττουμε, ούτε σε εκείνα που γράφουμε. Δεν κάνει να λέμε, ότι δεν χρειάζεται τούτο ή το άλλο από εκείνα που είπε η Εκκλησία. Από κείνα που κάνουμε μέσα στην Εκκλησία.

Ας ευχηθούμε τα λόγια αυτά να γίνουν περιεχόμενο της ψυχής μας. Αμήν.-